

Ana Maria Benedicto i Anna Lorente

Mestres ja jubilades de les escoles Marià Manent i Santa Anna

Dues mestres joves que aterren a un poble del Maresme. Quines van ser les vostres primeres sensacions?

AL.- La primera, que havíem vingut a un municipi enorme perquè només arribar ja ens van dir que l'Escola Marià Manent-Santa Anna, com es deia abans, era una escola dividida en cinc edificis! Autopista 1 (Cristòfol Ferrer), autopista 2 (l'actual Marià Manent), la Pixotella (parvulari al barri del Remei), Víctor Català (vivendes) i plaça Mil·lenari (mercat). Tots els edificis tenien doble nom, per a complicar-ho una mica més... Imagineu-vos a l'hora de fer claustre... mai començàvem puntuals!

AB.- Recordo perfectament com cada setembre, l'Ildefonso, que era el director, ens dibuixava a la pissarra un mapa per a explicar-nos com era de gran el terme de Premià de Dalt i la localització de cada edifici tot dient-nos que ben aviat tindríem una nova escola.

Quin Premià de Dalt us trobeu en arribar?

AB.- Molts alumnes per classe, entre 34 i 37, i molt alts perquè n'hi havia de repetidors, de 16 anys. Alumnes de tots els barris i cap immigrant.

AL.- L'ambient era molt maco perquè totes dues érem joves i teníem moltes ganes de fer coses noves. Ho celebràvem tot, concurs de truites a la Cadira del Bisbe, carnaval... vam organitzar les primeres colònies a Picamoixons on fèiem les activitats, el menjar, de tot, vaja.

Després de 37 anys com a mestres al poble, ha canviat l'escola?

AB.- Moltíssim. Jo crec que hi ha hagut dos grans canvis. Primer, les famílies. Avui els pares no tenen res a veure amb els d'abans. Anys enrere, pares i mestres eren un equip. Se'ns respectava i quan cridaves als pares per

una mala conducta, la resposta era immediata. Avui malauradament manen els nens. La mare o el pare creu abans a la criatura que al mestre i quan ve a l'escola ho fa per exigir-te explicacions amb el nen davant, cosa que mai s'ha de fer perquè ens desautoritza.

AL.- Abans quan les mares deixaven els seus fills a l'escola ho feien dient-los 'estudia força'. Avui en canvi els hi diuen 'passa-t'ho bé'. Aquest és el concepte que moltes famílies tenen de l'escola, i s'equivoquen perquè van a classe no a la ludoteca a divertir-se.

Quin ha estat el segon gran canvi?

AB.- L'accés a la tecnologia. El curs passat vaig tenir alumnes de 10-11 anys que a les 4 del matí estan amb el WhatsApp de la classe, explicat per ells. El pitjor del cas és que quan avises als pares et diuen: 'ho tenim tot controlat'. Quan no és així, hi ha baralles al pati que han començat a la matinada al xat.

AL.- Les noves tecnologies són una molt bona eina però amb una bona utilització.

AB.- Intentes motivar-los amb classes amenes però gran part dels alumnes d'avui volen ser famosos, entrar a Gran Hermano VIP o ser futbolistes multimilionaris.

Amb què us quedeu de la vostra trajectòria a Premià de Dalt?

AB.- Amb el carinyo dels alumnes. El que et donen i el que tu els has donat. Només em sap greu els que s'han mort i algun que ha caigut en el món de la droga.

AL.- Una de les coses que més m'emocionen és quan et venen nens petits i et diuen 'tu has estat mestra del meu pare o mare'. Per a mi el fet que exalumnes portin els seus fills a l'escola vol dir que tenen un bon record de tu. I això és un orgull.

AB.- Una altra cosa que m'agradaria es publicués és que ambdues escoles, Marià Manent i Santa Anna, sempre han destacat per la seva humanitat, per damunt de la burocràcia, i això ha propiciat un ambient de treball molt bo i una unió entre els mestres.

AL.- S'ha perdut respecte a l'autoritat portis gorra, uniforme o tinguis cabells blancs.

Els pares han perdut autoritat i si ells la perden, a l'escola estem perduts. Manen els nens des que neixen.

L'Ana M. Benedicto i l'Anna Lorente són tota una institució a la comunitat educativa de Premià de Dalt on han exercit 37 anys com a mestres, primer a l'actual Marià Manent després a l'actual Sta. Anna. Van arribar-hi l'any 1981 amb la carrera de Magisteri sota el braç i moltes ganes d'aportar el seu gra de sorra en una educació moderna, adequada als nous temps i als valors d'una societat que tot just despertava d'una dictadura. Reivindiquen el paper de l'escola pública catalana i enyoren aquells temps en què les famílies esperaven els fills a estudiar i esforçar-se per a tenir un millor futur.